

Наш народ прикрашує свої хати і церкви різними образами мальованими на папері, полотні або дереві. Вздовж доріг, біля поля, а часто перед будинком люди ставлять різні фігури з каменя або дерева. Перед ними палять світло або навішують різні пацьорки і стяжки. До них моляться, цілують їх, здіймають перед ними шапки, поклоняються та уважають їх святими, думаючи, що допоможуть їм у всяких потребах. Часто цілими днями люди йдуть на прощу до так званих відпустових місць, щоби перед певним образом поклонитися.

Але з досвіду знаємо, що такий образ при пожежі, якщо не винести його, він сам не рушиться з місця, а згорить, як звичайний папір або полотно. Знаємо всі, що в часі війни кулі порозбивали багато фігур. Одним відірвали голову, другим руку, а інших зовсім розбили, так що залишилося від них лиш купа каміння.

Окрім того, коли поглянути на всі образи і порівняти їх між собою, побачимо, що вони, хоч і мають представляти одну і ту саму особу, зовсім між собою не подібні. Нераз навіть колір лица зовсім інший. Коли поставити біля себе образи так званої Почаївської матері Божої, Зарваницької, Ченстоховської, Зебжидовської, Остробрамської, Самборської, Повчанської, Римської або Люрдської, то кожна з них має інші риси лица. Ніс, чоло, лице, очі, уклад уст у кожній відмінний. У одних колір лица майже чорний, у других темний, а у інших білий. Така сама ситуація і з образами, представляючими Ісуса Христа. Чому так? Чи існувало декілька Ісусів Христів? Чи існували різні Його матері? Історія каже, що ні, що тільки був один Ісус і одна його матір Марія!

Люди часто говорять: «Це прекрасно, коли в хаті багато образів. До цього ж, самі священники схвалюють і благословлять їх, отже бачимо, що можна їх мати. І знову, як би то виглядала церква без образів і статуй?». Люди говорять так тому що не знають, як Бог дивиться на це питання. Якщо б знали, що Бог говорить про це і трохи подумали над Його словами, тоді інакше говорили б. Наведемо тут декілька місць із Св. Письма,

щоби переконатись, чи правильно робити образи або статуї, поклонятися їм і бити перед ними поклони.

Що говорить Бог про образи, статуї або фігури?

В другій книзі Мойсея (Вихід 20:2-5, 23, АПВ) описано, як Бог випровадивши народ ізраїльський з Єгипту, дав їм заповіді на горі Сінай, кажучи: «Я є Господь Бог твій, що вивів тебе з Єгипту, з дому неволі. Не будеш мати інших богів перед Моїм лицем. Не будеш робити собі різьбленого образу, чи подобини того, що на землі внизу і того, що у водах під землею. Не будеш припадати ниць перед ними і їм служити, бо я Господь Бог твій. ...Не будеш робити при Мені богів із срібла і богів із золота не будеш робити собі». «Не будете робити собі бовванів, ні вирізувати образів, ні ставити стовпів, і каменів з образами не ставити мете в землі вашій, щоби перед ними бити поклони. Я - Господь, Бог ваш!» – Левит 26:1, Куліша.

Отже, що-ж каже Бог, чи правильно робити так, як це навчені робити люди, які називають себе християнами? Біблія говорить виразно, що ні. Навпаки, Господь наголошує: «Проклята людина, що зробить боввана різаного або литого, гидота для Господа, чин різьбарських рук, і поставить таємно!». – Повтор. Закону 27:15.

Послухаймо, що говорить пророк Давид: «А Бог наш на небі, - усе що хотів, учинив. Їхні божки – срібло і золото, діло рук людських: вони мають уста – й не говорять, очі мають вони – і не бачать, мають уші – і не чують, мають носа – й без нюху, мають руки – та не дотикаються, мають ноги – і не ходять, своїм горлом вони не говорять! Нехай стануть такі як вони, ті, хто їх виробляє, хто надію на них покладає!». – Псалом 115:3-8. Устами пророка Ісаї Бог запитує: «До кого Мене ви вподобите та прирівняєте, до кого подібним мене ви учините, щоби схожому бути? Ось люди висипають з мішка золото, важать срібло вагою, наймають золотаря, щоби робив з того бога, б'ють поклони і припадають

перед ним навколішки. Беруть його на плечі, несуть і ставлять його на місці, і стоїть він і не рушиться з свого місця. Кричать до нього сильними голосами, та він не чує, не озветься, в біді не допоможе» - Ісаї 46:5-7. «Без розуму ті, що носяться з дерев'яними своїми ідолами, та моляться до такого бога, що не рятує». – Ісаї 45:20.

«Ті, що роблять боги – всі вони ледачі. Він зрубує собі кедра, бере дуба чи соснину... частину він спалить в огні, при другій частині пече печеню й їсть до сита та гріється, ...а з остатку дров робить собі бога, ідола свого (фігуру), б'є поклони перед ним, падає ниць перед ним, молиться до нього і говорить: спаси мене, бо ти бог мій... Не візьме собі такий до серця, нема в нього настільки розуму ні знання, щоби собі сказати: Та-ж половину з того я спалив в огні, а на жарі спік хліб та печеню і з'їв те! Хиба-ж тепер з останку зроблю собі гидоту? Хиба стану бити поклони перед поліном?» (Ісаї 44:9-19, АПВ) А пророк Єремія додає: «...Божок бо – це дерево, з лісу вирубане, і це діло рук майстра сокирою! Сріблом та золотом його прикрашають, цвяхами та молотками прикріплюють їх, - і він не захитається. Вони як опудало на огірковім городі, й безмовні, і конче їх носять, бо не ходять вони. Не бійся їх, бо не вчинять лихого , і також учинити добро – це не в їхній силі! – Єремії 10:3-5. Чи так звані християни не роблять те саме? Пригадайте собі і задумайтесь!

Як учив Бог через пророків, те саме учив через апостолів. Ось як пише Євангеліст Іван, що буде між так званими християнами при кінці віку: «А остальні люди, що не повбивані тими поразками, не покались у ділах рук своїх, щоби не поклоняться бісам і ідолам золотим і срібним і мідяним і камінним і дерев'яним, котрі ані бачити не можуть, ані чути, ані ходити». - Об'явлення 9:20. Але по тяжких карах, котрі ще прийдуть, люди зрозуміють свій блуд, і, як пророк Ісая говорить: «Горді очі людини поникнуть і буде понижена людська високість, - і буде високим Сам тільки Господь

того дня!...А божища (ідоли) зовсім минуться!». - Ісаї 2:11,18.

Отже, бачимо з Св. Письма, що Бог називає всякі статуї і образи ідолами і поганню. Він не любить тих що їм поклоняються, а тим, що таке виробляють грозить карами. Чому? Хіба ж розумно, щоби чоловік поклонявся або молився до подобу, яку сам собі зробив? А до Бога правдивого, Творця небес і землі не заносив молитви і забував про Нього? Ісус, будучи на землі, учив нас молитися тільки до Отця, і ні до кого іншого. А «Бога не бачив ніколи ніхто», тому й зробити Його подобу – неможливо! (1Івана 4:12). Тому то ап. Павло нас застерігає: «Мої любі, утікайте від служіння ідолам.» - 1 Коринтян 10:14.

Так диявол засліпив розум людей, що замість поклонення правдивому Богу, кланяються речам, яких самі собі спорудили. Хоча й називаються християнами, та в дійсності поступають чисто по-поганськи. «Бо, пізнавши Бога, не прославляли Його як Бога, і не дякували, але знікчемніли своїми думками, і запаморочилось нерозумне їхнє серце. Називаючи себе мудрими, вони потуманіли, і славу нетлінного Бога замінили на подобу образа тлінної людини, і птахів, і чотириногих, і гадів. Вони Божу правду замінили на неправду, і честь віддавали і служили творінню більш, як Творцеві, що благословенний навіки, амінь. ... Вони знають присуд Божий, що ті, хто чинить таке, варті смерті, а проте не тільки самі чинять, але й хвалять тих, хто робить таке.» (Римлян 1:21-32).

Чому священники вчать інакше?

Причина, чому священники не учать так, як наказує Бог є та, що багато з них не читають Св. Письма і тому не знають його. Люди думають, що священники нічого більше не роблять, тільки читають Св. Письмо. А в дійсності це не так. Друга причина є та, що якщо би священники учили так, як учить Св. Письмо, тоді не мали-б ніяких доходів ні з відпущення гріхів, ні з служб, ні з молитов до цих образів.

Ці обряди і звичаї не були відомі ні апостолам, ні першим християнам. Та з бігом часу диявол засіяв між християнами свій кукіль, свою науку. Деяким священникам і монахам сприкрилася наука Ісуса Христа. Їм надокучилося терпіти і жити в убожестві, а захотілось багатства і розкоші. Тому на місце Божих наук стали вводити поганські звичаї, образи, статуї та інше. З часом вони своє слово поставили вище Слова Божого. А щоб люди не довідалися, чого Бог вчить у Своім Слові, забороняли людям читати Св. Письмо. Був час, що за це карали людей смертю. При тім страшили людей, що це Книга Свята, отже, чоловік не може взяти її до рук, а якщо візьме - то вмере, а якщо загляне до неї, то осліпне і т.п. А все це тому, щоби люди не дізналися, що є правда, а що брехня.

При розмові з самарянкою Ісус сказав: «Але наступає година, і тепер вона є, коли богомільці правдиві вклоняться будуть Отцеві в душі та в правді, бо Отець Собі прагне таких богомольців. Бог є Дух, і ті що Йому вклоняються повинні в душі та в правді вклонятися» - Івана 4:23,24.

Взято з брошури «Прапор для людей», 1926р., ст.36-40 видавництво Watch Tower

СВІДКИ ЄГОВИ

Тел. +38 067 390 4337; +38 095 51 55 480

E-mail: teokrat.org@gmail.com

Канал Youtube:

Свідки Єгови, Теократична організація

«... Не будеш мати інших богів перед Моїм лицем. Не будеш робити собі різьбленого образу чи подобини...

Не будеш припадати ниць перед ними і їм служити, бо Я – Господь, Бог Твій...!»

Вихід 20:3-5